

imod, det vilde være et alt for stort Spring, og det vilde koste uforholdsmæssig meget. Vi bøjede os for disse Indvendinger, idet vi fandt, at man saa kunde gaa med til at fastsætte en Arbejdstid paa højst 12 Timer i Døgnet og med mindst 2 Timers Hvile- og Spisetid, saa at den virkelige Arbejdstid blev 10 Timer. Der er gjort Indsigelse herimod, idet man har fremført, at det ikke er saa let altid paa en Sindssygeanstalt for den ledende, altsaa Overlægen eller Administrationen som Helhed, at overholde en bestemt fastsat Arbejdstid, f. Eks. af 12 Timer med 2 Timers Hvile- og Spisetid, idet der kan forekomme Tilfælde, hvor Patienterne ere blevne anfaldne af stærk Uro, og Sygdommen er forværret, og saa kunne de ikke lade Sygeplejerne gaa i det givne Øjeblik o. s. v., o. s. v. Det kan have noget paa sig; vi have derfor ogsaa indført den Bestemmelse i vore Ændringsforslag, at Arbejdstiden som Regel ikke bør overstige 12 Timer, og at der i denne Tid bør gives Plejepersonalet mindst 2 Timers Hviletid. Det forekommer mig, at man meget godt kunde vedtage disse Forslag, selv om de medføre nogen Merudgift aarlig, hvad de naturligvis ville. De Oplysninger, vi have faaet, anslaa Merudgiften ved Gennemførelsen af de af mig nævnte Ændringsforslag til omtrent 230,000 Kr. aarlig. Jeg maa dog her gøre opmærksom paa, at der i Udvalget er sagt os, at disse Oplysninger vare rent kalkulatoriske, at de ere tilvebragte i en meget hurtig Vending, som man siger, ved Forespørgsel til de 4 Anstalters Overlæger, og de kunne som Følge deraf ikke gøre Fordring paa fuldt ud at give et Billede af de Merudgifter, som vore Ændringsforslag ville medføre. Jeg har den Opfattelse, at de givne Oplysninger i saa Henseende hvile paa et noget for flot Skøn, og at man med en betydelig mindre Sum end den nævnte vilde kunne gennemføre det af mig nævnte Forslag. Men selv om en Reform som denne, vi her ere i Begreb med at gennemføre, skulde medføre en Udgiftsforøgelse paa et Par Hundredetusinde Kr. aarlig, forekommer det mig, at det ikke skulde virke afskrækkende, naar man derved opnaar saa gode og betryggende Forhold for vore sindssyge, som man kan gaa ud fra, at man vil opnaa, hvis Forslaget vedtages med de Ændringsforslag, som Mindretallet har tilladt sig at stille. Jeg skal derfor anbefale Ændringsforslagene til Tingets Velvillie.

Rørdam: Jeg kan lige som de to ærede Taler, der have haft Ordet, udtale min Tilfredshed med det foreliggende Forslag. Tilfredsheden har givet sig Udslag deri, at Udvalget i det store og hele har sluttet sig til Forslaget og i Betænkningen kun har gode Ord at udtale om dette Forslag som en gavnlige Reform paa vort Sindssygevæsens Omraade. Der er ingen Tvivl om, at en saadan Reform har været i høj Grad tiltrængt. Der er til dette Forslag kun stillet to Ændringsforslag af et Mindretal i Udvalget. Jeg skal ikke om disse Ændringsforslag sige mange Ord. Det er omtalt af den sidste ærede Taler, hvor lang Arbejdstid Personalet paa Sindssygeanstalterne nu har, og naar man ved, hvor anstrengende det til Tider kan være at være Opsyn paa en Sindssygeanstalt, og af hvor stor Betydning det er, at man har et saa godt Opsyn som muligt, og naar man i det hele er klar over, hvor mange Anker der er kommet frem i Anledning af det daarlige Opsyn, man har og har haft paa Grund af de daarlige Kaar, der have været budte Opsynet, maa man sige, det vilde være ønskeligt, om man kunde faa disse Forslag gennemførte. Der har i Udvalget, som nævnt, været stor Sympati for disse Ændringsforslag. En Arbejdstid paa 14—15 Timer i Døgnet er meget. Ganske vist har Opsynet paa Sindssygeanstalterne selvfølgelig ikke altid lige meget at gøre, der er visse Dele af Opsynsvirksomheden, som ere meget lette, men til andre Tider kan Gerningen være overmaade anstrengende. Og det er vanskeligt paa saadanne Anstalter at gennemføre helt regelmæssige Forhold. Selvfølgelig kan der være Tider, hvor Overlægen er nødt til at beordre Opsynet til at blive, selv om det skulde have fri, idet der kan indtræffe et eller andet, Patienter kunne blive urolige eller særlig daarlige o. s. v. Man kan ikke have regelbundet Arbejde, hvor Folk kunne sige: Nu vil jeg ikke mere, nu gaar jeg min Vej. Derfor have vi formet vort Ændringsforslag saaledes: Arbejdstiden maa som Regel ikke overstige 12 Timer. Her er en Ventil, som Overlægerne i givne Tilfælde kunne benytte sig af.

Ligeledes have vi meget ønsket, at disse Folk, hvis Arbejde er meget anstrengende, skulde have en ugentlig Fridag. Den eneste Betænkning, der fra de forskellige Sider har været overfor dette Forslag, knytter sig til de store Udgifter, det vil medføre. Disse Udgifter ere, som det er nævnt, kun kalkulatoriske,